

Milí čitatelia!

So slnkom a vodou prichádza k nám to, čo máme my, žiaci, najradšej – prázdniny. Ešte zopár dní učenia a písomiek a potom všetko hodíme za hlavu a budeme oddychovať, kúpať sa, leňošiť a stvárať nezbednosti, ktoré ku každým prázdninám patria. Pri týchto úžasných letných činnostiach však nezabudnime aj na opatrnosť, ktorej nikdy nie je dosť! Leto prináša so sebou aj plno nástrah, tak pozor na ne! Všetkým prajeme nezabudnuteľné dva mesiace prázdnin, veľa skvelých zážitkov a krásnych chvíľ strávených v spoločnosti našich najbližších a priateľov! Lemešankovia, ahojte v septembri!

redakcia Lemešanka

OBSAH

Výlet do Trenčína

Návšteva Žiliny

A ide sa na Donovaly!

Lanové centrum Prešov

Rozhovor s dobrovoľným hasičom

Výlet do Bratislavy

Naše literárne výtvy

Krásy Betliara a tajomstvá Ochtinskej aragonitovej jaskyne

5.7. – Sviatok sv. Cyrila a Metoda

Týmto štátnym sviatkom si v júli pripomínáme slovanských vierozvestov Konštantína a Metoda. V dejinách Slovanov majú významné postavenie.

Pochádzali zo Solúna (Thessaloniké). Metod bol zrejme najstarší a Cyril bol najmladším z detí, krstným menom sa volal Konštantín. Byzantský panovník Michal III. vyhovel požiadavke moravského kniežaťa Rastislava, aby mu na územie Veľkej Moravy poslal misionárov. Roku 863 Konštantín a Metod spolu s niekoľkými spoločníkmi (Kliment, Naum, Sava a iní) prišli na Veľkú Moravu, aby tu šíрили kresťanstvo a kultúru.

Konštantín zostavil pre Slovanov písmo – hlaholiku, predchodkyňu cyriliky. Spolu s Metodom zhotovili viacero prekladov a vlastných textov (preložili aj celú liturgiu a časť Biblie). Používali staroslovienčinu, starú cirkevnú slovančinu.

Konštantín a Metod patria k významným postavám našej a európskej kultúry, politiky a diplomacie.

Čo všetko sme zažili

Výlet do Trenčína

V jednu aprílovú sobotu sme sa skoro ráno vybrali do slovenského „mesta módy“ - Trenčína. Objektom nášho záujmu bol Trenčiansky hrad, ktorý sme už dávno túžili navštíviť. Nebolo nás síce veľa, no snažili sme si tento výlet poriadne užiť. Keď sme do Trenčína dorazili, privítalo nás nie veľmi príjemné počasie. Neskôr sa umúdrilo a trošku na nás vykuklo aj slniečko. Hneď po príchode sme vyrazili rovno na hrad. Prezreli sme si tam viaceré významné objekty. Mne sa najviac páčila obrovská sieň plná obrazov. Nepamätám si presne, koľko ich tam bolo, no bolo to naozaj zaujímavé. Niektoré z nich nás dokonca aj pobavili. Boli na nich neznámi šľachtici, ktorí vyzerali ako mimozemšťania. Umelcov zámer to iste nebol. Ale ktovie. Nikdy sa už asi nedozvieme, akú skutočnú tvár mal ten človek. Videli sme taktiež aj opevnenie, ktoré pochádza z prvých storočí nášho letopočtu, dozvedeli sme sa, ako sa vtedy pochovávali ľudia a vypočuli si povest' o hradnej panej, ktorá sa na hrade zjavuje. Videli sme aj izbu slávneho Matúša Čáka Trenčianskeho a studňu, ktorú vykopal Omar pre svoju Fatimu. Myslím si, že sme prežili krásnu sobotu, ktorá pre nás bola v mnohých smeroch užitočná. Koniec koncov vy, ktorí ste s nami nestihli Trenčín navštíviť, si môžete urobiť pekný výlet cez prázdniny. 😊

Nikola Pavlíková, 8.A

NÁVŠTEVA ŽILINY

Dňa 8. apríla sme navštívili Žilinu a jednu z jej pamiatok – Budatínsky zámok, ktorý bol však z dôvodu rekonštrukcie zatvorený, a preto sme si pozreli expozíciu venovanú drotárstvu na Slovensku. Dozvedeli sme sa, že toto remeslo sa zrodilo práve v žilinskom kraji a roznieslo sa do celého sveta. Drôtené výrobky nás očarili svojou precíznosťou a rozmanitosťou.

Po návšteve múzea sme mali možnosť pozrieť si samotné mesto s krásnym centrom. Poniektorí z nás si zahrali na klavíri, ktorý bol sprístupnený priamo v centre pri príležitosti hudobných dní. Spríjemnením výletu bolo aj náhodné stretnutie s malým vietnamským chlapčekom, ktorý nás všetkých pobavil svojou roztomilosťou. Za nás všetkých zúčastnených môžeme vyhlásiť, že sme si výlet do Žiliny veľmi užili.

Ika Borisová

Lanové centrum Prešov

Koncom mája sme dokázali, že hranice našich možností sú ešte ďalej, ako sme si mysleli. Navštívili sme totiž Lanové centrum v Prešove. Každý sa na tento výlet veľmi tešil, no niektorí sme sa trochu báli. Po príchode z niektorých strach opadol, iní sa práve v tej chvíli začali báť. Najprv sme si na seba navliekli celotelové úväzy, potom sme išli vyskúšať asi tú najľahšiu prekážku – trenážer efektívneho istenia. Inštruktori nás poučili o tom, ako sa máme správne ísť a práve na tejto prekážke sme si to mohli skúsiť. Tak nasledovali vysoké lanové prekážky, ktoré nezvládol každý. Tí najsmelší to skúsili a vyplatilo sa. Náramne sme si to užili. Po tomto zážitku sme boli veľmi unavení, ale viacerí sa už dohodli, že čoskoro sa do lanového centra vrátia opäť.

A ide sa na Donovaly!

Kto má rád rozprávky, zvlášť rozprávky Pavla Dobšinského, pre toho sú Habakuky na Donovaloch ako stvorené. Od r. 2009 víta návštevníkov na Donovaloch pod Novou Hoľou netradičná dedinka plná rozprávok, ktorú tvoria čarovné domčeky v štýle ľudovo-fantazijnej architektúry. My, žiaci 1. stupňa, sme vstúpili do sveta rozprávok 18. júna. Začarovala nás víla a museli sme tam ostať až do 20. júna. Počas troch dní sme sa ocitli v čarovnom svete, v ktorom sme zažili množstvo dobrodružstiev.

Na našej ceste sme stretli Laktibradu, Popolvára, ale aj Zlatú priadku. Navštívili sme krásny škrupinový zámok s jazierkom, ale aj zakliate Čierne mesto, Železnú horu či domček Proroka Raka. V rozprávkovom svete Habakuky sa platí originálnou rozprávkovou menou – mincami HABAKUKY (HBK), ktoré sme si mohli odniesť i ako suveníry. Zlatý habakuk má hodnotu 1€ a strieborný habakuk 0,50€.

Počas troch čarovných dní nám víla dovolila vychutnať si aj rôzne atrakcie, ktoré Donovaly ponúkajú. Pre nás, deti, bola najväčším zážitkom bobová dráha. Skúšku odvahy zložili aj pani učiteľky, ktoré túto jazdu absolvovali s nami. Veľkým zážitkom pre nás bol výlet lanovkou na vrchol Novej hole. Vychutnali sme si výhľad na Nízke Tatry a Veľkú Fatru. Zahrali sme si aj bowling a množstvo iných hier.

Prežili sme tri čarovné dni v nádhernej prírode na Donovaloch. Hoci cesta bola dlhá a náročná, zážitky, ktoré sme si z Habakuk odniesli, nám všetko vynahradili. Dúfame, že sa na Donovaly ešte vrátíme a ponoríme sa do sveta rozprávok Pavla Dobšinského. **Zazvonil zvonec a rozprávky je koniec!**

Slávik Slovenska 2014

Dňa 15.5.2014 sa naša spolužiačka a najlepšia speváčka našej školy, Nikola Pavlíková, zúčastnila spevackej súťaže Slávik Slovenska v ABC CVČ v Prešove. Súťažila v III. kategórii a obsadila krásne 2. miesto. Nikola, blahoželáme!

Výlet do Bratislavy

Nevedeli sme sa dočkať konca školského roka, lebo sme vedeli, že nás čaká trojdňový výlet do nášho hlavného mesta. Pomaly sa blížil posledný týždeň školy. Od pondelka 23. 6. do stredy 25.6. sme si užívali Bratislavu a všetko to, čo nám ponúka – od historických miest až po moderné nákupné centrá.

1. deň

V pondelok sme sa všetci stretli ráno o šiestej v Kysaku. Odtiaľ nás odviezol vlak až do Bratislavy. Cesta trvala až 6 hodín, ale to nám vôbec nevadilo. Po príchode do Bratislavy sme sa museli presunúť z hlavnej stanice do nášho hotela. Všetci sme sa už tešili na obed. Boli sme veľmi hladní, tak sme sa najskôr najedli a až potom sme si rozdelili izby. Izby boli super a ako všetky deti, tešili sme sa, že máme telky.

Po vybalení a preskúmaní všetkých izieb sme nastúpili na električku, ktorá nás довiezla do Starého mesta. Tam už na nás čakal vláčik Prešporáčik, ktorý nám ukázal historické centrum Bratislavy. Videli sme najkrajšie časti Bratislavy - Starú radnicu, ktorá sa týči na rohu Hlavného námestia, najstaršiu fontánu mesta - Rolandovu fontánu, korunovačný kostol uhorských kráľov – Kostol Sv. Martina, starobyľý kostol klarisiek, poslednú zachovanú mestskú bránu – Michalskú bránu, Katov dom, Ventúrsku ulicu, s ktorou je spojený bohatý hudobný život mesta, Academiu Istropolitanu – najstaršiu univerzitu na Slovensku, množstvo palácov z dôb Márie Terézie, krásne Slovenské národné divadlo, Morový stĺp, a veľa iného. Po vyhlídkovej jazde sme si nakúpili suveníry a dali sme si osviežujúcu a sladkú zmrzlinu. Po večeri sme, samozrejme, nemohli ostať v hoteli. Hoci si naše pani učiteľky mysleli, že sme unavení, prekvapili sme ich a chceli sme ísť ešte na nákupy do nákupného centra Polus, ktoré bolo neďaleko hotela. Nakupovalo sa do deviatej a potom sme sa tešili na naše izby. Poniektorí sme rýchlo zaspali, ale niektorí ...

2. deň

V utorok sme toho chceli stihnúť veľa. Po raňajkách sme sa všetci vystrojili a poďme zasa do Starého mesta. Cieľom našej dopoludňajšej cesty bol Bratislavský hrad. Cestou nás sprevádzal lektor, ktorý nám povedal veľa zaujímavostí z histórie hradu. Zistili sme, že hrad vôbec nie je štvorcový, ako sa zdá. Nazreli sme do hradnej studne, ktorá má až 85 metrov. Prešli sme sa po hrade a po schodoch, ktorými kráčala Mária Terézia. Z hradnej veže sme si vychutnali krásny výhľad na Bratislavu. Z hradu sme si to namierili do Galérie mesta Bratislavy. Bolo tam niekoľko výstav, niektoré zaujali starších, iné mladších žiakov. Potom sme sa už ponáhľali do hotela, kde nás čakal chutný obed.

Po chvíľke oddychu sme sa znova vybrali odhaľovať krásy Bratislavy. Prírodovedné múzeum sa zameriava na výskum, dokumentáciu a prezentáciu rozmanitosti živej a neživej prírody, najmä na území Slovenska. V tom čase tam bola interaktívna výstava Vesmír. Mohli sme si vyskúšať, koľko by sme vážili na Mesiaci, Marse alebo na Slnku a v improvizovanom planetáriu sme sa dozvedeli zaujímavosti o kozmonautike, čiernych dierach, asteroidoch a iných vesmírnych tajomstvách. Potom sme sa prešli pomedzi krásne zvieratá, ktoré máme na území Slovenska. Obdivovali sme nádherné motýle, obrovského mamuta či žirafu, ale aj zaujímavú flóru, ktorá sa u nás nachádza.

Hneď vedľa Prírodovedného múzea bolo Detské múzeum, v ktorom práve prebiehala interaktívna výstava Vzďialení, a predsa blízki. Jej cieľom bolo ukázať, aby sme sa oslobodili od predsudkov a klišé, ktoré si často budujeme v súvislosti s rôznymi kultúrami a národmi. Zistili sme, že máme oveľa viac spoločného ako rozdielneho. Varili sme v rôznych kuchyniach – mexickej, čínskej, sedeli v laviciach a skúšali písať po arabsky, bulharsky či japonsky, vyskúšali sme si odevy rôznych národov a spoznali sme chrámy najväčších svetových náboženstiev. Po výstavách a prehliadkach nás čakala pokojná prechádzka po brehu Dunaja.

3. deň

Ani sme sa nenazdali a bola už streda. Ráno sme si dali raňajky a rýchlo sme si šli ešte niečo nakúpiť do Polusu. Niektorí minuli viac, iní menej. Každý si však kúpil niečo, čo by mu pripomínalo tento výlet. O dvanástej sme sadli do vlaku a po šesťhodinovej ceste nás už v Kysaku čakali naši rodičia. Školský rok nám priniesol veľa pekných zážitkov a výlet do Bratislavy patril k tým najkrajším.

DHZ Lemešany

Každý z nás má svoje hobby a veľmi dobre vie, aké je príjemné podeliť sa o svoje problémy a úspechy s ľuďmi zaoberajúcimi sa rovnakými záľubami. DHZ Lemešany tvorí skupina ľudí, ktorí dobrovoľne a bez nároku na finančnú odmenu pomáhajú občanom. Ak sa chcete dozvedieť o našich hasičoch a o práci, ktorú vykonávajú, určite si prečítajte nasledujúci rozhovor s jedným z hasičov DHZ Lemešany.

1. Tak na začiatok. Koľko máte členov ?

V našom hasičskom zbore máme aktuálne 64 členov, no každý rok sa to mení, niektorí od nás odídu, iní zasa prídu, takže to nie je stále číslo.

2. Čo je vaším cieľom ?

Ako hasiči máme stále v hlavách heslo „Bohu pre radosť, ľuďom na pomoc“. Takže našim cieľom je chrániť životy a majetok ľudí a pomáhať im v krízových situáciách.

3. Začala nová sezóna. Ako ju hodnotíš ?

Sezónu zatiaľ hodnotím veľmi kladne, pretože sa nám podarilo poskladať nový dievčenský tím – dorastenky. Máme za sebou prvú súťaž, na ktorej staršie dievčatá skončili na prvom mieste a chlapi na štvrtom. Dorastenkám sa tiež darilo dobre, napriek tomu, že to bola ich prvá súťaž. No stále musíme na sebe pracovať a veľa trénovať.

4. Ktorá súťaž bola podľa teba najlepšia ?

Myslím si, že to by si sa musela pýtať každého osobne, pretože každý má iné zážitky. Ja by som si z tých mnohých asi nevedel vybrať, pretože každá súťaž je jedinečná a na každú mám len dobré spomienky. K mojim obľúbeným súťažiam patria hlavne tie, na ktorých sa súťaží s historickými striekačkami a taktiež nočné súťaže.

5. Zažili ste aj nejaký neúspech ?

Pri zasahovaní sme neúspech zatiaľ nezažili, vždy sa nám podarilo situáciu dostať pod kontrolu. No keď ako hasiči chodíte na súťaže, vždy je tu riziko neúspechu a sklamania. Vtedy je dôležité dvihnúť hlavu hore a poučiť sa z neúspechu.

6. Aká atmosféra prevláda na tréningoch ?

Náš tréning začíname tým, že sa všetci stretne pred hasičskou zbrojnicou, zoberieme si veci na tréning a presúvame sa na ihrisko. Zistíme si, aké disciplíny budú na najbližšej súťaži a podľa toho aj trénujeme. Každý jeden z nás zohráva v tíme dôležitú úlohu, či už na súťaži alebo pri zásahoch, takže sa snažíme trénovať čo najlepšie. Po tréningu si ešte rozoberieme, kde by sme sa mali zlepšiť a na čo by sme si mali dávať pozor.

7. Kde ste mali posledný zásah? Bol vážny?

Posledný zásah sme mali počas povodní, ktoré zasiahli okrem Lemešian aj okolité dediny, kde sme zasahovali spolu s hasičmi z týchto dedín. Boli sme taktiež zasahovať aj v Prešove, kde voda zaplavila celú ulicu a taktiež aj pár domov.

8. Mali ste niekedy aj vážny zásah ? Ak áno, kde ?

Určite boli aj zásahy, ktoré patrili medzi tie vážnejšie. Najvážnejší zásah, na ktorý si ja spomeniem, bol pri hasení požiaru obrovského stohu slamy v Bretejovciach, kedy naši hasiči zasahovali približne od tretej rána až do neskorého poobedia. Našťastie sa nám požiar podarilo dostať pod kontrolu.

9. Prečo práve hasič ? Čo ťa k tomu priviedlo?

Keď som bol mladší, často som chodil s kamarátmi hrať futbal na ihrisko. Zhodou okolností tam mali práve hasiči tréning. Veľmi ma zaujalo, čo robia, a tak som si to šiel vyskúšať. Zapáčilo sa mi to a začal som s nimi pravidelne trénovať a taktiež chodiť na súťaže. Neskôr sa k súťažiam pridali aj zásahy a neprestáva ma to baviť ☺ .

10. Chcel by si niečo odkázať našim čitateľom ?

Čitateľom, ktorých pri čítaní tohto článku napadla myšlienka, že aj oni by sa radi pridali k hasičom, odkazujem, že v Dobrovoľnom hasičskom zbore v Lemešianoch má každý dvere otvorené, či je to chlapec alebo dievča. Nebojte sa prísť k nám. Ak pôjdete náhodou okolo hasičskej zbrojnice, radi vás medzi seba prijmemo. Spoznáte veľa úžasných ľudí a zažijete taktiež kopec zážitkov, či už na súťažiach alebo pri zásahoch. A poviem vám, ten pocit, že niekomu pomôžete, je úžasný.

Dakujeme za rozhovor a celá redakcia vám praje veľa úspechov !

Poslanie hasičov

Od minulosti, kedy mali hasiči ako hlavnú úlohu hasenie požiarov a rozširovanie osvetu obyvateľstvu, sa spektrum úloh hasičstva značne rozšírilo. V súčasnosti zasahujú príslušníci hasičských zborov a jednotiek okrem požiarov aj pri dopravných nehodách, hromadných haváriách, živelných pohromách, úniku nebezpečných a rádioaktívnych látok, množstve rôznych technických zásahov a rôznych záchranných prácach. Nezanedbateľná je aj osvetná činnosť ohľadom poučenia obyvateľstva a kontroly požiarneho zabezpečenia budov. Hasiči často spolupracujú s policajnými, záchranárskymi, zdravotníckymi a vojenskými zložkami pri riešení núdzovej situácie.

Simona Slaminková

Hasiči v Slovenskej republike

V súčasnosti existujú v Slovenskej republike tieto zložky hasičov:

- Hasičský a záchranný zbor – HaZZ má okolo 4400 hasičov, z toho 3200 zasahuje.
- Dobrovoľná požiarňa ochrana Slovenskej republiky, ktorá zastrešuje všetky Dobrovoľné hasičské zbory Slovenskej republiky – sem patria mestské a obecné hasičské zbory, náležiacie pod samosprávu daného mesta alebo obce. Organizácia má približne 100 tisíc členov vrátane dorastu a dôchodcov sústredných v 1500 zboroch.
- Závodné hasičské útvary a jednotky – napr. Duslo Šaľa, Železnice Slovenskej republiky, Slovenský plynárenský priemysel, ...

Na hodine literárnej výchovy v 8. ročníku sme sa venovali aj vedecko-fantastickej literatúre. Úlohou ôsmakov bolo vymyslieť nejakú planétu a pokúsiť sa ju opísať. Prečítajte si najlepšiu z týchto prác, ktorá je, pevne verím, len začiatkom spisovateľskej cesty našej žiačky Iky Borisovej.

Planéta Rainbow006

Presne po štyridsiatich ôsmich dňoch a siedmich hodinách strávených na planétke Rainbow006 s popisným číslom 9906122 som sa usadila v kabíne kozmickej lode. S hlbokým výdychom som mohla dať konečne všetky získané informácie dohromady. A že ich nebolo málo! Nikto by si ani nebol pomyslel, koľko záhad a zaujímavostí môže ukrývať tak malá planétka. A keďže je tak drobná, že o nej len málokto vie, mám silnú potrebu vám o nej čo-to porozprávať.

Toto farebné miesto je ukryté v Západnej časti Galaxie, presnejšie, je zahalené mrakom Vlk. Jej názov Rainbow006 som už spomínala, no teraz mi dovoľte vysvetliť vám ho.

V preklade znamená Dúha a nevolá sa tak len pre nič za nič. Jej obyvatelia sú totiž rozdelení do šiestich skupín, podľa ktorých ich môžete rozoznať. Verte mi, zisťovanie týchto informácií nebolo vždy najpríjemnejšie.

Napríklad začnem fialovými *rainbownermi*, ktorí žijú v najsevernejšej časti planéty. Poviem vám, bola to najťažšia časť výpravy a začínam ňou preto, aby sme to mali z krku. Fialoví sú totiž veľmi nepriateľskí a ťažko si na svoje územie niekoho pripustia. Ich fialové, zdeformované tváre neustále pokrýva hlboké zachmúrenie a vôbec nemajú zmysel pre humor. S nikým z ostatných obyvateľov sa nestýkajú, jedine ak s modrými *rainbownermi*, ktorí s nimi susedia. Tí síce nie sú o nič lepší, no aspoň zopár z nich je priateľských. Zvyčajne sú to tí neskôr narodení. Z môjho pohľadu som si s nimi rozumela viac než s fialovými.

Ďalších vám predstavím zelených, ktorí sú moji najobľúbenejší. Na Stredovom pásme Rainbow006 som sa teda zdržala najdlhšie. Zelení obyvatelia sú nielen milí, no aj priateľskí a pohostinní. Počas návštevy mi ponúkli ochutnať ich špecialitu. Zelený sliz je výťažok z plodu, ktorý rastie ako endemit na tejto planéte, a to len v tomto Stredovom pásme. Pripravili ho spolu s kôrou stromu, z ktorého sliz pochádza. Skrúcajú sa vám pri pomyslení na to tváre znechutením a dvíha sa vám žalúdok? Môžete byť pokojní. Zelený sliz ani zďaleka nie je tak odporný ako je na prvé počutie. Dovoľím si dokonca povedať, že to bola lahôdka. No dosť bolo mimozemskej kuchyne, poďme ďalej.

Na rade sú žltí obyvatelia, ktorí susedia so zelenými len pár kilometrov od seba. Planétka je rozdelená tak, aby mala každá menšina priestor pre svoj vývoj. Príbeh žltých bude trochu nudný, no to je ich podstatou. Oni sú totiž nielen leniví, no i neustále ustatí a unudení. Nemajú zmysel pre humor, takže by sa mohli rovnať s fialovými spoluobyvateľmi. Južná časť Rainbow006 je teda druhá najhlučnejšia, pretože tu nepočujete nič iné, len zívania alebo chrápanie. Nuž, viete si teda predstaviť, aká deprimovaná som odtiaľ odchádzala.

Po žltých nasledujú oranžoví. Pri ich návšteve som sa zabavila zrejme najviac. Zdržala som sa tam dokonca dlhšie, ako som plánovala. Poviem vám, tam to žije športom. Nie je jeden obyvateľ, ktorý by sedel a nehýbal sa! Je im úplne fuk, čo robia, neustále sú v pohybe. Predstavili mi teda ich domáci šport - *rainbowball*. Pravidlá hry sú jednoduché. Dostať loptu z jednej strany dúhy na druhú bez toho, aby spadla. A keď sme už pri tej dúhe - je tu najčastejšie kvôli tomu, že sa tu nachádza najväčšie a zároveň jediné jazero na planétke Rainbow006.

A poslednou menšinou, ktorú vám predstavím, sú červení, ktorí aj zakončujú celý pás obývajúci ich malú planétu. Jedno šťastie, že ich majú. Červení sú totiž rodení romantici a milovníci. Preto som sa tam cítila prirodzene dobre a aj keď som chcela odísť, nikam ma nechceli pustiť. No... asi si ma príliš obľúbili, ale to od nich nie je vôbec nečakané. Zároveň je ich časť najhlučnejšou, no myslím, že v dobrom zmysle slova. Po celý čas si tam vyhrávajú zaľúbené piesne. Buď sú to veselé spevy o mladej láske alebo smutné balady o láske nešťastnej. Každopádne sa tam takisto nemôžete nudiť. A čo sa mi u nich páčilo najviac? Milujú sa navzájom bez ohľadu na to, či sú to dvaja chlapci, dve dievčatá alebo chlapec s dievčaťom. Nevidia v tom zábrany a sú si úplne rovní.

Áno, takouto myšlienkou zakončím moje rozprávanie o malej, neznámej planétke Rainbow006 zo Západnej časti Galaxie, na ktorej som strávila presne štyridsaťosem dní, sedem hodín a tridsaťšesť minút. Ďakujem za pozornosť, lúčim sa s vami i s touto rozmanitou planétou. Poberám sa na ďalšiu užitočnú výpravu, aby som vám mohla podať viac informácií o mimozemských civilizáciách. Dovidenia nabudúce!

Ika Borisová

Naše modlitbičky

Bože. Na tomto svete je veľa zla. Ja si žijem dobre. Mám skvelý život, i keď nie ideálny, ale mám oboch rodičov, lásku, mier v krajine, mám priateľov, zdravie a Teba. Viem a dúfam, že sa na Teba môžem v nádeji obrátiť. Mnoho ľudí všade na svete, ale aj v mojom okolí, takí nemôžu byť. Každý má rôzne problémy, ale niekde sa jednoducho nedajú vyriešiť. Pane Bože, ja sa každý deň spokojne prebúdzam a aj zaspávam. No niekto sa každodenne díva do očí nenávisť, ktorá naplňa mnohých ľudí nesmiernou radosťou. Ja Ťa prosím, ochraňuj nás, ale hlavne tých, ktorí trpia chorobami, hľadajú zlobu a smrť, ale hlavne daj do srdca lásku tým, ktorí sú zvnútra čierni a na našom milom svete plodia hnev a smútok. Daj nám všetkým mier. Amen.

Nikola Pavlíková

Bože, daj mi pochopenia, aby som aj takto mohla každodenne pomáhať ľuďom navôkol. Postaraj sa o mňa, keď budem zväznaná zlými silami, aby som si na Teba spomenula a bola voči nim odolná. Prosím, Pane, urob ma vďačným človekom, aby som si vážila ľudí a veci, ktoré sa mi dostávajú. Pomôž mi, keď budem nerozhodná alebo smutná, aby som sa mohla usmievať na ľudí okolo seba. Za všetko Ti, Pane Bože, ďakujem. Amen.

Ika Borisová

Mojej mame

Keď som bola ešte takáto malá,
Ty si sa na mňa vždy usmievala,
Vravela si mi „moje zlatíčko“
a keď som išla spinkať,
všetci museli byť tichúčko.

Teraz je to už trošku iné.
„Mami, pusť ma večer von!“
Z kuchyne počuť Tvoj tichý ston
a ja viem, že aj keď mi hovoríš nie,
je za tým len strach a smútenie.

Nemusíš sa o mňa báť, čoskoro budem
na vlastných nohách stáť.
Veď vieš, ten čas letí tak rýchlo.
Chcem byť však vždy Tvoja malá dcéra,
aj keď budem mať rokov šesťnásť,
dvadsať, veľa.

Myslíš, že budem dobrá mama?
Najprv vstúpi ku mne láska sama
a zmení sa pohľad mojich očí.
Potom svoje srdce rozdám ako Ty
a lásku od Teba vynásobím tisícmi.

Krásy Betliara a tajomstvá Ochtinskej aragonitovej jaskyne

Navštívili ste už Betliar alebo Ochtinskú aragonitovú jaskyňu? My, žiaci 1. stupňa, áno. Veľmi sme sa tešili na piatok 13.6., lebo vtedy sme mali naplánovaný super výlet.

Najprv sme si pozreli Ochtinskú aragonitovú jaskyňu. Síce tam bolo chladnejšie, ale nám to vôbec nevadilo. Bola tam nádherná výzdoba z aragonitu či vápencov. Jaskyňu náhodne objavili v roku 1954 pri razení geologickej prieskumnej štôlne. Sprístupňovacie práce sa začali v roku 1966 razením prístupovej štôlne dlhej 145 m, ktorá umožnila jaskyňu otvoriť pre verejnosť v roku 1972. Dĺžka jej sprístupnenej časti je 230 m. Keď sme do jaskyne chceli vstúpiť, museli sme prekonať 104 schodov. Po prehliadke sme si kúpili nejaké suveníry a pokračovali sme vo výlete.

Po krátkej ceste nás privítal honosný kaštieľ Betliar. Tento kaštieľ sa môže pýšiť nádhernou zbierkou obrazov a krásnym historickým nábytkom. V stredoveku kaštieľ vlastnili Bebekovci a od 16. storočia štyristo rokov patril Andrásyovcom. V areáli kaštieľa sú uložené dve z piatich múmií na Slovensku. Jedna je stará asi 3000 rokov a pochádza z obdobia Novej ríše. Ide o pozostatky egyptského kňaza slúžiaceho bohovi Amonovi. Druhá, 2000-ročná, je múmiou dieťaťa. Andrásyovci radi cestovali. Dôkazom ich záľuby sú aj suveníry zo zahraničných ciest a poľovačiek – poľovnícke trofeje, egyptská múmia s hrobovým inventárom či výstroj japonského samuraja. Kaštieľ Betliar obklopuje jeden z najkrajších anglických parkov na Slovensku, v ktorom rastú vzácne cudzokrajné dreviny.

Po prehliadke Betliara sme si kúpili niečo na pamiatku a samozrejme nemohla chýbať zmrzlina. Cestu domov sme si spríjemňovali rôznymi pesničkami. Prežili sme krásny deň a spoznali sme zase ďalší kút Slovenska.

Lea Benčová

Lemešanko – časopis pre žiakov ZŠ s MŠ Lemešany. Vychádza: štvrťročne. Vydáva: ZŠ s MŠ Lemešany, Lemešany 154, 082 03 Lemešany. VIII. ročník, č. 2, 2013/2014. Zdroje: vlastné, internet. Redakčná rada: Mgr. Sylvia Benčová, Nikola Pavlíková, Zuzana Ružbašanová, Kamila Kapustníková, Kristína Kušnírová, Irena Borisová, Zuzana Onofrejšová, Lýdia Turčaniková, Simona Slaminková, Nikola Mertová, Natália Sabolová, Lea Benčová.